

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÖĞRETMEN TOPLUMSALLAŞMASI YOLCULUKLARININ HİKÂYELERİ

STORIES OF PHYSICAL EDUCATION TEACHER EDUCATION STUDENTS' JOURNEYS OF TEACHER SOCIALIZATION

Özlem ALAGÜL

Kastamonu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü
ozlemalagul@gmail.com
ORCID: 0000-0003-0806-866X

İpek HELEPLİOĞLU

ipekhlp.651@gmail.com
ORCID: 0009-0009-6098-2943

Nur Seda AY

nursedat200043@gmail.com
ORCID: 0000-0002-4019-903X

ÖZ

Geliş Tarihi:

21.09.2023

Kabul Tarihi:

28.10.2023

Yayın Tarihi:

29.10.2023

Anahtar Kelimeler

Anlatı araştırması

Beden eğitimi

Beden eğitimi
öğretmen eğitimi

İş toplumsallaşması
teorisi

Öğretmen

Toplumsallaşması

Keywords

Narrative research

Occupational
socialization theory

Physical education

Physical education
teacher education

Teacher socialization

Beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleklerine hazırlanma süreçlerini anlamak için iş toplumsallaşması sürecini anlamının önemi üzerine çalışmaları uzun yıllardır yapılmaktadır. Bununla birlikte öğretmen adaylarının sürece pasif dahil edilmeleri, öğretmen eğitimi programlarında subjektif teorilerin devamlığında ısrar edilmesi ve öğretmen eğitimi programlarının standartları ve gerekliliklerini karşılamaya yönelik baskılar üzerine araştırmaların artırılmasına yönelik ihtiyaç devam etmektedir. Değişen şartlar ve öğretmen adaylarının özelliklerin Buradan yola çıkarak bu anlatı araştırmasının amacı; iki beden eğitimi öğretmen adayının öğretmen toplumsallaşması süreçlerini keşfetmektir. Daha spesifik olarak öğretmen adaylarının toplumsallaşma süreçlerindeki dönüşümlerini ve bu süreçteki farklı paydaşların rollerini derinlemesine anlamaktır. Kahramanın sonsuz yolculuğu yapısı ile analiz edilen veriler otoetnografi, lisans eğitimi boyunca tutulan akademik günlük, kültürleşme sürecini ortaya koyan video, fotoğraflar ve bireysel görüşmeler aracılığı ile toplanmıştır. Öğretmen adaylarının kültürleşme süreçlerinde ailenin etkisinin destekleyici olabileceği gibi bu çalışmada engelleyici de olabildiği ortaya çıkmıştır. Öğretmen, antrenör gibi spora yönlendirici aktörler de performans odaklı olmalarından dolayı öğretmen adayları ya spor ortamından uzaklaşmış ya da kendilerini onlara karşı güçlendirmek zorunda kalmışlardır. Öğretmen eğitimi programında bir öğretmen adayı farklı alan deneyimlerini öğretmenlik alanına dönüştürürken diğer öğretmen adayı mesleki yetkinliklerini artırarak toplumsallaşmasını tamamlamıştır. Toplumsallaşma süreci her bireye özgü olduğundan farklı paydaşlar işbirlikçi çalışarak öğretmen adaylarının toplumsallaşma sürecini kaliteli hale getirebilir.

ABSTRACT

The importance of understanding the process of occupational socialisation to understand the preparation of pre-service physical education teachers for their profession has been studied for many years. However, there is still a need for increased research on the passive involvement of pre-service teachers, the persistence of subjective theories in teacher education programs, and the pressures to meet the standards and requirements of teacher education programs. Given the changing circumstances and the characteristics of pre-service teachers, this narrative research aimed to explore the processes of teacher socialisation of two pre-service physical education teachers. More specifically, to understand in depth the transformations of pre-service teachers in their socialisation process and the roles of different stakeholders in this process. The data analysed with the structure of the hero's endless journey were collected through autoethnography, an academic diary, videos and photographs revealing the acculturation process, and individual interviews. In the acculturation processes of pre-service teachers, it has been revealed that the influence of the family can be supportive, but in this study, it can also be obstructive. Since sport-oriented actors such as teachers and coaches were performance-oriented, pre-service teachers either distanced themselves from the sport environment or had to strengthen themselves against them. In the teacher education program, while one pre-service teacher transformed their different field experiences into the teaching field, the other pre-service teacher completed their socialisation by increasing their professional competencies. Since the socialisation process will be unique to each individual, different stakeholders can make the socialisation process of pre-service teachers high quality by working collaboratively.

Atıf/Cite as: Alagül, Ö., Helepliöglü, İ., & Ay, N.S. (2023). Beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmen toplumsallaşması yolculuklarının hikâyeleri. *Kapadokya Eğitim Dergisi, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. Yılı Özel Sayısı*, 59-73.

Giriş

Beden eğitimi öğretmenlerinin toplumsallaşmalarına odaklanan araştırmalar, beden eğitimi öğretiminin gerçeklerini çerçeveleyen sosyopolitik zorluklara ilişkin büyük bir anlayış sağlamıştır. Böyle bir yaklaşım, beden eğitimi hakkındaki inançların okuldaki resmi ve resmi olmayan etkileşimler yoluyla sosyal olarak inşa edildiğini gösterir (Richards vd., 2019). Birçok okulda beden eğitimi dersi marjinalleştirilmiş ve beden eğitimi öğretmenleri eğitimin ana merkezinde görülmeyen bir dersi öğretmeye yönelmek zorunda kalmışlardır (Laureno vd., 2014). Bu, beden eğitiminin önemini azaltan, kaynakları sınırlayan ve öğretmenlerin etkili bir şekilde öğretme becerisini zorlayan mesajları içerebilir (Lux ve McCullick, 2011). Bu yüzden beden eğitimi paydaşlarının hepsinin işbirlikçi olarak çalıştığı, derinlemesine ve katılımcıların kendi bağlamlarını anlamlandıracak araştırmalara ihtiyaç vardır.

Bireylerin meslek seçimlerinde kendilerini ifade edecekleri, yaşam boyu yapmaktan keyif alacakları ve kişiliklerine uygun mesleğe yönelmeleri hem toplumsal hem de bireysel anlamda önemlidir (Çelik ve Üzmez, 2014). Bu süreçte öncelikle aileler çocukların özelliklerine ve kendi beklentileri arasında bir denge sağlamalı, resmi mesleki süreç başladığında da bu alandaki aktörler (örneğin; öğretmen eğitimi programlarında öğretmen eğitimciler) mesleki alana dahil olan adayların beklenti, geçmiş yaşantıları ile gereklilikler arasında denge kurmalıdırlar (Curtner-Smith, 2008). Öğretmen eğitimcileri, öğretmen adaylarının öğretmeyi öğrenmeye ilişkin bilgilerini nasıl yapılandırdıklarının farkında olmalı ve başlangıçta sahip oldukları inanç ve değerleri yeniden gözden geçirmeleri ve çoğu durumda değiştirmeleri için onları etkilemenin yollarını bulmalıdır. Bunu yapmak için de, öğretmen adaylarının öğretmenleri ve öğretmeyi ilk olarak kendi okul deneyimleri sırasında öğrendiklerini bilerek hareket etmelidirler (Lawson ve Stroot, 1993). Bireylerin öğretmen topluluğunun etkin üyeleri haline gelme süreçlerini anlamaya çalışan süreç öğretmen toplumsallaşması olarak ifade edilebilir (Zeichner ve Gore, 1990). Buradan yola çıkarak öğretmenlik mesleğinin toplumsallaşmasını araştırırken bütün süreci ortaya koyabilecek yaklaşımlara ihtiyaç vardır. Bu araştırma da beden eğitimcilerin iş güçleri olarak toplumsallaşmalarına dialektik bakış açısı sağlayan iş toplumsallaşması teorisi (Lawson, 1983; Templin ve Schempp, 1989) temele alınmıştır. Bu teori dialektik olarak geçmektedir çünkü bireylerin toplumsallaşma süreçlerini engelleyen öğelere karşı öznel teorileri ile mücadele etme gücünü veya öğretmenliğin ne olduğuna dair kişisel anlayışlarını geliştirmeyi tanımlar (Grotjahn, 1991).

Beden eğitimi öğretmen toplumsallaşmalarının iş toplumsallaşması bakış açısıyla yapılması iyi bir Beden eğitimci (Beden eğitimi öğretmen adayı, Beden eğitimi öğretmeni, beden eğitimi öğretmen eğitimcisi v.b.) olma sürecine girebilme ve devamlılığı sağlama ile ilgili anlayışı derinleştirir (Richards vd. 2016). Bununla birlikte sosyalleşme çalışmalarından edinilen dersler; daha etkili öğretmen işe alımları, eğitimleri ve devamlılığı olan mesleki gelişim pratikleri geliştirmek için çıkarımlar sağlar (Oliver ve Oesterreich, 2013; Richards vd., 2014).

İş toplumsallaşması teorisi birbiri ile ilişkili üç aşamadan oluşmaktadır (Lawson, 1983). *Kültürleşme aşaması*, beden eğitimi öğretmen adayının doğumdan resmi mesleki eğitim aldığı zamana kadar gözlem yaptığı, örnek aldığı öğretmenleri, antrenörleri, mentorleri, ailesi ve toplumsallaşmasına fayda sağlayan çevrenin tüm üyeleri ile etkileşimi sonucunda öğretmenliğin mesleğini analiz ettiği aşamadır (Templin ve Richards, 2014; Saçmalioğlu vd., 2017). Bu aşamada özellikle aileler ve antrenörler/beden eğitimi öğretmenlerinin rolü geleceğin öğretmenlerini oluşturmada çok önemlidir. Genellikle beden eğitimi öğretmenlerinin ikincil rolleri antrenörlük olduğundan öğrencileri spora yönlendiren bir konumları bulunmaktadır. Bu süreçte de sporcular arasında ayırım yaparlarsa ya da öğrencilerin/sporcuların kaybedecek ortamlar yaratırlarsa sporcuların bırakma eğiliminde oldukları görülmüştür (Bosselut vd., 2012). Kültürleşme süreci boyunca oluşturulan öznel teoriler beden eğitimi öğretmen adaylarının lisans programlarındaki kavrayışlarını ve inançlarını etkileyen beden eğitiminin amacına yönelik kişisel anlayışlarıdır (Richards vd, 2013). *Mesleki toplumsallaşma aşaması*, öğretmen adaylarının öğretmen olarak yetiştirileceği deneyimlerin tasarlandığı aşamadır (MacPhail vd. 2014). Resmi olarak mesleğe giriş yapılan ve meslek için gerekli olan rolleri, değerleri ve beklentileri içeren aşamadır. Bu aşamada öğretmen adayları kültürleşme aşamasından getirdikleri inançlarla yüzleştirilmedikçe ve bu inançlarına odaklanmış öğrenme deneyimleri yaşayarak konfor alanlarından çıkmaları sağlanmadıkça, öğretmen eğitiminde bu inançlarını değiştirmedikleri görülmüştür (Richards vd., 2016). Mesleki toplumsallaşma sürecinde öğretmen adaylarının alan bilgisi, pedagojik alan bilgisi ve alan deneyimleri sınırlı kalmaması için sadece kurumların gereklilikleri ve beklentileri yönünde değil (Stroote vd, 1993), işbirlikçi yaklaşımlarla (Richards vd, 2019) yenilikçi uygulamalar

deneyimlemeleri sağlanmalıdır. Bir beden eğitimi öğretmeni eğitimcisinin mesleki gelişim ve öğrenmeye yatırım yapması ve bunu yenilikçi pedagojiler, rol model olma ve mentorluk yoluyla öğretmen adaylarına başarılı bir şekilde yansıtması, öğretmen adaylarının lisans programındaki deneyimlerini geliştirecektir. Buna ek olarak, okullarda öğretmenliğe geçtiklerinde yaşam boyu öğrenmenin takdirini ve gerekliliğini aşılama ve belki de mesleki sosyalleşmenin olumsuz yönleriyle mücadele etme potansiyeline sahiptir.

Örgüt toplumsallaşması, hizmet içi öğretmen olarak mesleğe başlanılan aşamadır. Burada öğretmenlerin yaşadıkları mesleki deneyim ve etkileşimler öğretmenleri şekillendirmeye devam eder. Diğer bir deyişle, okul, öğretilenleri ve öğretmenlerin okullardaki öğretmenlik rolünü anlamlandırıldığı süreçtir (Curtner-Smith vd., 2008). Bu aşamada, deneyimsiz öğretmenler okulların sosyal yapılarına ve öğretmen kültürüne dahil olurken öğretmen eğitimi programlarında öğrendiklerinden uzaklaşmaya başlayabilirler (Graber, 1989). Bu araştırmada öğretmen adaylarının toplumsallaşma süreçleri incelendiğinden kültürleşme ve mesleki toplumsallaşma aşamalarına odaklanılmıştır.

Öğretmen adaylarının öğretmen toplumsallaşması yolculuklarında kültürleşme ve mesleki toplumsallaşma aşamalarına yönelik birçok araştırma yapılmış olmasıyla birlikte (McEntyre ve Richards, 2023), öğretmen adaylarının gerçek yaşam hikayeleri ile pratiklerinin içinde anlamlandırılmış sorgulamalar ve bilgilerin yapılandırılmasına yönelik araştırmalara ihtiyaç vardır. Buradan yola çıkarak bu araştırmanın amacı; iki beden eğitimi öğretmen adayının öğretmen toplumsallaşması yolculuklarını keşfetmektir.

Yöntem

Araştırma Deseni

Hikaye anlatmak, insanlık tarihi boyunca gerçekliği inşa etmenin kabul edilmiş bir yolu olmuştur (Fairbanks, 1996: 320)

Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen toplumsallaşması süreçlerini anlayabilmek ve tartışabilmek için, iki beden eğitimi öğretmen adayının deneyimleri iki ayrı durum çalışması olarak sunulmuştur. Bağlama bağlı vaka çalışmalarıyla aktarılan bilgi ve deneyimleri anlamak, insan araştırmaları için kilit öneme sahiptir (Flyvbjerg, 2006). Burada sunulan iki vaka çalışması, gerçek yaşam durumlarına gömülüdür ve bu da gerçekliklerimizin nüanslı bir perspektifini paylaşmamıza olanak sağlamıştır (Flyvbjerg, 2006). Gerçek hayatın belirsizliklerini ve karmaşıklıklarını sunmak için durum çalışmamız 'önemli bir anlatı unsuru içermektedir' (Flyvbjerg, 2006, s. 237). Anlatı yöntemleri kimlik inşasıyla yakından bağlantılıdır; bu da yerinde inşa edilir ve 'anlatıcıların kendi önemli noktalarını anlatmak için' seçtikleri sahnelerin, senaryoların, diyalogların ve diğer eylemlerinin analiziyle ortaya çıkarılır (Riessman, 2011, s. 324). Anlatılar aracılığıyla farklı durumları karşılaştırırken, 'bir sosyal değişim süreci hakkında argümanlar inşa edebiliriz' (Riessman 2011, s. 312). Dowling ve diğerleri (2015), anlatı yöntemlerinin beden eğitimi öğretmen eğitimi araştırmalarında, öğretmenlerin ve öğrencilerin özelliklerini ve hikayelerini incelemek için nasıl yaygın olarak kullanıldığını göstermektedir. Bu araştırmada da anlatı araştırmasından Hayat hikayesi süreci hikaye anlatımı ile öğretmen adaylarının öğretmen toplumsallaşması sürecindeki deneyimleri detaylandırılarak anlatılmaktadır.

Bağlam ve Katılımcılar

Araştırma iki beden eğitimi öğretmenin öğretmenlik mesleğine yolculuklarının hikayesini içerdiğinden yaşamlarındaki lisans eğitimine kadar geçen bağlamlar hikayelerinde yer almıştır. Mesleki toplumsallaşma aşamasını deneyimledikleri bağlam Türkiye'deki bir üniversitesinin Spor Bilimleri Fakültesi'nde geçirdikleri üç senenin sürecini kapsamaktadır.

Katılımcılardan Sevgi; kültürleşme aşamasında ortaokulda spora başlayan Sevgi, farklı branşlarda spor müsabakalarına devam ederek başarılar kazanmıştır. Lisede spor lisesine giderek mesleğe ilk adımını atmıştır. Ve mesleki toplumsallaşma süreci için Spor bilimleri fakültesi'nde lisans eğitimine başlamıştır. Araştırma sürecine başladığında üniversitenin ikinci sınıfına devam etmekteydi. Mezun olana kadar geçen iki senelik süreç boyunca sporculuktan e-sporculuğa ve oyunlaştırma uzmanlığına kadar geçen mesleki toplumsallaşma sürecini tamamlamıştır.

Diğer katılımcı Pelin; ortaokulda başladığı aktif spor yaşantısını üniversiteden mezun olana kadar devam ettirmiştir. Bu süreçte mesleki toplumsallaşma aşamasında Spor bilimleri fakültesine başlamıştır. Üniversitenin ikinci senesinde Kariyer planlama dersi aldığı süreçte araştırmaya dahil olmuştur ve çeşitli alan deneyimleri ve yetkinliklerini geliştirerek mezun olana kadar geçen iki senelik sürede araştırmalarını sürdürmüştür.

Veri Toplama

Araştırma sürecinde her iki öğretmen adayı da ayrı ayrı *akademik günlük* tutmuşlardır. İki sene boyunca devam eden bu akademik günlüklerde; mesleki toplumsallaşma sürecinde yaşadıkları lisans programı içindeki mesleğe yönelik tutum, edindikleri bilgiler, paydaşları ile olan etkileşimleri ile ilgili yansımalarını yazmışlardır. Bununla birlikte akademik danışmanları ile yaptıkları akademik dönemlerin başında ve sonundaki *bireysel görüşmeler* ile kariyer planlamalarındaki süreci paylaşmışlardır. Kültürleşme sürecini anlamak için de; *otoetnografi* videoları hazırlamışlardır. Bu videolarda lisans sürecine kadar olan yaşantılarında mesleğe yönelmelerinde etkili olan olayları, yaşamlarındaki aktörleri anlık kesitler ile paylaşmışlar, bu aktörlerle (öğretmen, aile üyeleri) görüşmelerini videolarına eklemişlerdir.

Veri Analizi

Bütün veriler bir araya getirilerek Joseph Campbell'ın Kahramanın Yolculuğu (Campbell, 1990; Vogler, 2014) modeli ile analiz edilmiştir. Bu modelde; tüm hikayelerin işlevi olan insanı bir kahraman arketipi üzerinden kendisini bir yolculuğa çıkarmaktır. Bu sembolik modelde kahraman bir çağrı olarak yolculuğa çıkar, yolculuğu süresince türlü sınavlardan geçerek olgunlaşır ve kazandığı yeni kimlik ve bakış açısıyla tekrar yaşamına geri döner (Campbell, 2008). Bu yolculuk belli aşamalardan oluşur. Campbell'ın 17 aşamalı olarak ortaya koyduğu modeli Vogler Kahramanın Yolculuğu modeli adı altında 12 aşama üzerine kurmuştur (Vogler, 2014). Bu 12 aşama ; Sıradan Dünya, Maceraya Çağrı, Çağrının Reddi, Mentor ile Tanışma, İlk Eşiği Geçiş Müttefikler, Düşmanlar, Mağaranın Derinliklerine Yaklaşmak, Çile, Ödül, Dönüş Yolu, Diriliş, İksirle Dönüş aşamalarıdır. Kahraman yolculuğa bu Sıradan Dünyanın terk edilmesiyle başlar, dönüş aşamasıyla bu yolculuğu sonlandırır. Bu araştırmada da; öğretmen adaylarının ilk spora/beden eğitimi alanına yöneldikleri maceraya çağrı ile başlayıp mesleki toplumsallaşma (lisans eğitimi) sürecine kadar geçen dönüşüm sürecini ilk döngü, mesleki toplumsallaşma sürecinde yaşadıkları ilk maceraya çağrı ile de (Sevgi için birinci sınıfın sonundaki gönüllülük projesi, Pelin için ikinci sınıftaki kariyer planlama dersi) ikinci dönüşüm süreçleri analiz edilmiştir. Öncelikle bütün veriler bir araya getirilerek katılımcıların kendileri tarafından okunmuş, döngü basamaklarına uygun şekilde hikayelendirilmiştir. Ardından akademik danışman (makalenin ilk yazarı) ile bu döngüler üzerine tartışılmış ve fikir birliğine varılana kadar döngü basamakları üzerine analiz devam etmiştir. Sonuçta da bütün bulgular hikaye anlatımı ile katılımcıların kendi sesleri ile yazılmıştır.

Bulgular

Sevgi'nin spordan Espora, Espordan dijital öğretmenliğe yolculuğu

Sevgi'nin Beden Eğitimi ve Spor öğretmeni olabilmek için girdiği toplumsallaşma sürecinde rol model aldığı öğretmenleri; değer veren, birey olma yolculuğuna katkı sağlayan, öz saygısını artıran, iyi birey yetiştirmeye yönelik olan davranışları, öğretmenlerini rol model olarak benimsemesine etki etmiştir. Bununla birlikte aktif olarak yer aldığı spor ortamlarında başarılar elde etmesine rağmen kendini bu alana ait hissedememesi fakat e-spor ile kendini rol modellerinden öğrendiği kendine değer verme, çabasının karşılığını almış olmasıdır. Mesleki toplumsallaşma sürecinde ise iyi olduğu alan olan e-sporu alan uzmanı aracılığı ile oyunlaştırmaya dönüştürerek öğretmenlik mesleği ile birleştirmiştir. Üniversitedeki derslerde dijital asistan olarak yer alarak öğretmenlik mesleğine hazırlanma yolculuğunu tamamlamıştır.

Öğretmenliğin ilk ateşi: “Mehmet öğretmenim bana inanıp benim için çaba göstermesi ileride onun gibi bir öğretmen olma isteğimi ortaya çıkardı”

Ailemin üç çocuğunun en küçüğüydüm. Babam işten çıkarılmış ekmeğe satmaya çalışıyor, annem de geçimimizi sağlayabilmek için simit satıyordu. Ben ise ders çıkışlarında ve sabahları anneme simit satmasında yardım ediyordum. Hayatım hep böyle ilerleyecek sanıyordum (sıradan dünya). Bir gün beden eğitimi dersinde parkur çalışması yaparken Mehmet öğretmenimin “Bu kız tam bir atletizm sporcusu olur” demesiyle küçük bir kız çocuğu olarak ilk defa kendi varlığını hissetmişim. Gelecekte iyi bir sporcu olabileceğimi, istersem okuldaki atletizm antrenmanlarına katılabileceğimi söyledim (maceraya çağrı) Mutlulukla hemen kabul etmişim. Her gün antrenmanlara gitmek, farklı mekanlarda koşmak bana o kadar iyi geliyordu ki kendim için bir şeyleri başarabileceğime inanmışım. Bir süre sonra annem spor yapmama karşı çıkmaya ve önüme engeller koymaya başladı Çünkü anneme artık daha az yardım edebiliyordum. Aynı zamanda da abim de geç saatlerde antrenmana gittiğim için kızdıyordu. Annem bir gün “kız çocuğu spor yapıp ne olacak ki, işe yarar bir şeylerle ilgilenen...bana yardım ediyordun, ben artık her şeye yetişemiyorum” diyerek artık antrenmanlara gitmemeye izin vermedi (çağırının reddi).

Ben ağlayarak Mehmet öğretmenime “ben antrenmanlara gelmeyi, yarışmalarda olmayı çok istiyorum ama ailem artık karşı çıkıyor. Ben koşmak istiyorum” dedim (rehberle karşılaşma). Bu yaşananlar sonrasında Mehmet Öğretmenimin annemi ikna edebilmek için sürekli annemden simit almaya geldi, anneme ara ara “Kızını antrenmanlara kaçıracağım, müsabakalara çıkaracağım” sözleri ve bana çok inanıyor olması annemi de yumuşattı ve ben antrenmanlara tekrar geri döndüm (İlk eşik geçiş) Öğretmenimin bu davranışı o fark etmese de benim geleceğimde ne meslek yapmak istediğimi fark ettirdi. Benim her koşulda ilk defa bir büyüğüm yanımda olmuştu ve desteklediğini hissettirmişti. “Evet ileride öğretmen olacağım” dediğim ilk gündü.

Herşey iyi giderken Mehmet öğretmenimin tayini çıktı. Çok üzülürüm ve antrenmanlara gitme hevesim yok oldu. Sanki onun sayesinde kazandığım kendime güvenim ve inancım da onunla birlikte gitmişti. Atletizmi o gün bıraktım (sınavlar). Onun bana verdiği değer bana güç vermişti ama şimdi yine aynı sorunlar olacak diye düşünmüştüm. Okulumuza yeni gelen Aylin öğretmenim ilk olarak renkli eşofmanları, neşeli kişiliği ile beni kendine çekmişti(müttefikler). Spor yapmıyordum ama beden eğitimi dersinde hep aktiftim. Bu derslerde beni gözlemleyen öğretmenim beni Hentbol takımına almak istedi. Annem yine istememişti (sınavlar). Öğretmenim bu sefer benim çok değerli bir sporcu olduğumu, hatta ileride başarılar kazanabilecek biri olduğumu söyleyince annem ikna oldu. Ben de bana bu kadar inanan, değer veren bir öğretmenle karşılaştığım için antrenmanlarda çok çabalayarak devam ediyordum ve ben de böyle öğretmen olmak istiyordum dedim. Çünkü her zorlukta hep öğretmenlerim bana değer vererek yanımda olmuşlardı.

Bu sefer maçlardan maddi ödüller de kazanmaya başladık ve anneme bu ödülleri verdiğim için o da destek olmaya başlamıştı (müttefikler). Hatta bentholda şehrimize birincilik kazanmıştık. Bende çok mutlu olmuştum. Ama rekabet ortamı artıp daha iyi takımlarla mücadele etmemiz gerekince takıma öğretmenimiz yeni oyuncular almaya başladı (mağaranın derinliklerine inmek). Daha önceden tanıdığı sporculara verdiği değer ve önem bizden fazla olmaya başladı. Böylelikle ilk başta hep aradığım değer verme ve takım olma ruhu kalmamıştı ama spor yapabilmek için mecbur devam ediyordum (çile). Kendi değerimi kendim belirleyebilmem, verdiğim çabamın karşılığını alabilmek için arayıştayken karşıma espor çıktı. Abim oynarken ben de öğrenmeye başladım. Kısa sürede kendimi geliştirerek maçları kazanmaya başladım. Fark ettim ki motivasyonumu kendi çabamla sağlayabiliyor, takım ruhunu burada da yaşayabiliyordum. Başarısız olsam bile bunu deneyim olarak görebiliyordum ve diğer takımlarda olduğu gibi bırakmak aklıma gelmiyordu. O zaman anladım ki spor takımlarımda hep antrenörler oyunculara farklı değerler verdiğinde ve rekabetten dolayı insana özgü duyguları yok saydıklarında ben o ortamda olmayı istemiyordum. Bu kararlılıkla ileride değer ve ahlaki özellikleri yüksek bir öğretmen olmak için spor lisesine sınavlarına girdim ve kazandım(Ödül).

Spor lisesinde yine farklı takımlarda sporcu olarak yer aldım ve hep rekabetin olduğu ortamlar beni spordan gittikçe soğuttu. Öğretmenliğin farklı olacağına inancım ise Mehmet ve Aylin öğretmenimden öğrendiğim değer verme, özellikle Aylin öğretmenimin bir kadın olarak kendi ayakları üzerine duran bir birey olması, iyi insan yetiştirmeye katkıları sayesinde büyüyerek devam etti (dönüş yolu).

Beden eğitimi öğretmeni olma yolundaki kararım lisede daha da netleşmişti. Sporculuk başarı verse de ben rekabetçi ortamda, başarı kriterinin tek tarafa verilmesi yerine çabamın, işbirliğinin olduğu, değerli hissettiğim bir yaşam istediğim için kendi kafamda Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni olmak istediğimi netleştirmiştim. Spor Lisesini 1.likle bitirdiğim için de ek puan kontenjanı ile avantajım vardı. Fakat ailem çok karşıydı ve benim haberim olmadan oldukları şehirdeki üniversitede Hemşirelik okumam için tercih işaretlemişlerdi (Diriliş). Aynı şekilde bundan 4 sene önce de ablam annemin zorlu ile Matematik öğretmenliği yerine

Hemşireliği tercih etmek zorunda kalmıştı fakat bir türlü yaptığı meslekte mutlu olamamıştı. Bu yüzden beni başaracağıma inandırıldı ve “ne olmak istiyorsan onu ol, bir ömür içerisinde mutsuz olduğun meslek yapılmaz bak halime feyz al” dedi. Ailemden gizli ablamdan yolculuk paramı alarak şu anda okuduğum şehirdeki üniversiteye geldim ve özel yetenek sınavlarına girdim. Hayatımda ilk defa tek başıma yolculuk yapmış, bilmediğim bir şehirde en büyük zorluğumu, ailemin destek olmamasının psikolojik baskısı ile üniversiteyi kazanmış hatta öğrencilik kaydını da yaptırmıştım. Bu sefer de ailemle rekabet etmek zorunda kalsam da öğretmen olma yolunda lisans eğitiminin kabulünü alarak yoluma devam ediyordum (İksirle dönüş).

E-spor oyuncusundan dijital öğretmenliğe farklı alan deneyimleri yaşayarak geçiş

İstedğim okula kayıt yaptırdığımı öğrenen annem uzun süre benimle konuşmadı ve maddi olarak ailemden hiç destek almadım. Üniversiteye başladığımda hem bu psikolojik savaş hem de tek başıma olmanın verdiği boşluk ile sadece espor ile ilgilenerek 1,5 yıl verimsiz şekilde geçti. Hedefim iyi bir eğitimci olmak başarıya giden, çabalayan öğrenciler yetiştirmeyi öğrenmek iken kendim için hiçbir akademik çalışmadan yapmamıştım. Bütünü başarılı, değerli bissetme duygularımı espor ile tamamlıyordum. Pandemi ile birleşince bu durumum sadece oyun oynamak, yatmak, yemek yemek ve online derslere katılmak ile zaman geçirirken (Sıradan dünya). Bir gün derste öğretim elemanı (sonradan rol modelim oldu) “Çocuklar nasıl gidiyor? Eğer beni sorarsanız o kadar yoğun çalışıyorum ki 2 dakika boş zamanım bile yok” dedi (Maceraya çağır). Bu hocamız artık meslek sahibi olmasına rağmen hala kendi gelişimi için çaba sarf ediyordu. Bu cümlesi beni çok fazla düşündürdü bir anda onun gibi olmak istediğime karar verdim çünkü hem meslek sahibi hem de hala yeni şeyler öğrenmek için çalışıyordu. Yaş bizden büyük olmasına rağmen yeni bilgileri keşfediyordu. Verdiği ödevler diğer hocalarımızdan farklı olarak bizi keşfetmeye, farkındalıklarımızı ortaya çıkarmaya yönelikti. Örneğin; otoetnografi ödevinde yaşamımızın dijital hikayesini yapmıştık. Dersin hocası ve sonradan akademik danışmanım olan hoca bana Aylin Öğretmenim ve Mehmet öğretmenimi anımsattı. Farklı bir noktası da vardı sporcu yetiştirmek değil, alanımızla ilgili donanımlı bireyler yetiştirmeyi tüm çabası. Ama bu kadar yoğun çalışmayı yaşantımda istiyor muydum emin olmadığım için sessiz kaldım (Çağrının reddi). Yaşantımda her geçen gün sadece e-spor oyunları olmasından sıkılmaya başlamıştım ve alanıma yönelmek istediğim de artıyordu ve bir gün hoca ile konuşmaya gittim. Kendi deneyimleri beni çok etkiledi ve benim espora olan sevgimi görünce bana beden eğitimi ile oyunlaştırmayı birleştirebileceğimi önerdi (Rehberle karşılaşma).

Oyunlaştırmayı araştırmaya başladığımda özellikle eğitimde kullanımı ile ilgili içerikler beni çok heyecanlandırırdı. Esporu artık eskisi kadar oynamak istemiyor onun yerine sürekli araştırma yapıyordum beden eğitimi ve oyunlaştırma üzerine (İlk eşiği geçiş). Oyunlaştırma alanında Türkiye’deki en büyük derneği sürekli takip ediyor ve sosyal medya içeriklerine yorumlar yapıyordum. Bir gün dernek başkanından oyunlaştırma ile ilgili yapılacak bir etkinliğe katılmak istersen ücretsiz bilet verebileceğini söyleyen bir mesaj aldım (Müttefikler). Bu mesajla başlayan oyunlaştırma öğrenme sürecimde dernek için gönüllü olarak seçildim ve eğitimler aldım. Gönüllü olarak derneğin çalışmalarında aktif olarak çalışıyorduk (Sınavlar). Bilmediğim çok bilgiyi çok kısa sürede öğrenmek zorunda kalıyordum ve çok etkinlik olduğu için gününün çoğunluğu dernek ile ilgili çalışmalara ayrılıyordu (Sınavlar). Bir yandan da dijital öğrenme tasarımı üzerine çalışan bir dernekte daha gönüllü olarak kabul almıştım. Orada da öğrenci öğrenmesine yönelik dijital içerikler hazırlıyorduk ve çok heyecanlanıyordum beden eğitimi ile ilgili üretim yapabildiğince (müttefikler)

Aynı zamanda üniversitede bir derste oyunlaştırma ve dijital öğretim tasarımı ile ilgili öğrendiklerimi ekran mentor ekibi ile birlikte çalışıp bir araştırma yaptık. Bu süreçte kendi alanımdan akranlarımla bir araştırma süreci yönetmeyi ve danışman hocamızın yönlendirmesi (müttefikler) ile bunları öğretime nasıl dahil edeceğimizi öğrendik. Bu sürecimizi de uluslararası bir kongrede sunum olarak farklı alandaki uzmanlar ile paylaştık (Sınavlar). Çok zorlandığımız bir süreç olsa da kendi alanımızdaki oyunlaştırmayı kullanmayı öğrendiğim için öğretmenlik yolculuğuma başarılı bir katkıda bulunmuşum.

Bu süreçte oyunlaştırma derneği ile çalışmalarımız devam ederken artık yapabileceğimizden çok fazlasını istiyordu yöneticilerimiz. Hepsine yetişmemiz mümkün olmuyordu ve aklımda hala devam etmeli miyim sorusu oldu (Mağaranın derinliklerine inmek). Fakat yakında uluslararası bir bakış açısı yapılacak ve çok büyük şirketler ve yarışmacılar ile bir arada olacak olmak beni hala çok heyecanlandırıyordu. Yarışmanın dijital kısmının tüm sorumluluğu bendeydi. Son dakikaya kadar herşey mükemmel giderken son gün biri bütün sistemi sildi. Ekibinde çok büyük problem oldu ve benim gönüllü olarak yaptığım sistemi başka birine yüklü miktarda para vererek yaptırma kararı alındı. Buna çok üzülüm çünkü hem beni görmezden gelmiş oldular hem de ben aylardır gönüllü olarak çalışırken eğer böyle bir ücret verilebiliyorsa bizlere neden teklif edilmediği sorusu aklımda dolanıp durdu. Bu durum bana eski günlerimi hatırlattı ve değer bilinmezlik hissini tekrar hissettirdi. Tek gün içinde sistemi tek başıma bir daha kurdum ama o yarışmadan sonra da gönüllülüğümü bıraktım (Çile) Ama bu yarışmada ve gönüllü ekibinde olmak bana birçok alandan uzmanlarla tanışma imkanı vermişti. Aynı ekipten ayrılan farklı uzman hocalarla çalışmaya devam ettik. Hatta

yarışmada beni tanıyan çok ünlü bir uzman bana ücretsiz şirket eğitimlerine katılma hakkı tanıdı (Ödül). Ben de hem eğitimlerine katıldım hem de bir süre sonra onların da dijital sistemlerini yönetmeye başladım.

Son sınıfa geldiğimde; öğretmenler ile ilgili bir dernekte dijital eğitimler ve organizasyonlar düzenlemek için çalışmaya başladım. Hem artık beden eğitimi alanından uzmanlar ile tanışıyor ve hangi yönlerimi daha geliştirmem gerektiğini anlıyordum hem de onların projelerinde yer alarak kendime öğretmenlik yolunda iyi örneklerle çalışma fırsatı yaratıyordum. Bir yandan da bugüne kadar edindiğim oyunlaştırma bilgilerimi beden eğitimi alanı ile birleştirdiğim bir proje yapma fırsatım oldu. Danışman hocam ile birlikte üniversite öğrencilerini kapsayan, 3 ay boyunca online bir platformda oyunlaştırma ile fiziksel etkinlik davranışlarını artırma üzerine odaklandığımız projede çalıştık. Uygulama süreci çok iyi gitmesine rağmen projenin yazma aşamasını bir türlü tamamlayamadım. Ve üniversite mezuniyetimden sonra işler umduğum gibi gitmedi. Hayalim olan öğretmenlik mesleği için yaptığımız başvurular olumsuz olarak değerlendirildi. Olumlu olan işler ise ev kârama bile yetmeyecek kadar azdı. Bu süreçte hala dijital tasarımlar yapmaya devam ettim ve oradan bir gelir elde etmeye başladım. Yüksek lisans yapmak istiyordum fakat puanım düşüktü. Ayrıca ailemle yaşadığım için annemin bütün sağlık sorunları ile ben ilgilenmek zorunda kaldım. Hayatımı yine ertelemek durumunda kaldım. Şimdi dijital tasarımlarım ile birlikte öğretmenlik yaşamıma hazırlık yapıyorum. Yüksek lisans içinde dil ve ders çalışmaya başladım er geç inandığım ve hedefim olan şeyi elde edeceğim.(Diriliş).

Üniversitede geçen dört senede beden eğitimi öğretimine katkıda bulunabilecek farklı bir çok alanın içinde var olmak bana farklı bakış açılarını da öğrenme fırsatı verdi. Her ortamda bireye değer verilen işlerde olmanın önemini gördüm. Ve ne olursa olsun yılmadan ayakta kalmayı öğrendim. İlk kez kendim olmuştum, varlığımı bulmuştum bana inanan insanlar ve yaptığım işleri övgüyle anlatan insanlar vardı. Bütün bu yaşadığım deneyimler sayesinde ikigainin ne olduğunu anlamlandırmış fakat hala eyleme geçememiş bir Sevgi olarak var oldum. Şimdi ne kadar aktif olmasam da kendimi bulmuş olmanın mutluluğunu yaşıyorum. En azından ilkokuldaki o minik kıza verdiğim sözü tuttum... (ikisirle dönüş)

Pelin'in sporculuk yönelimli başlayan yolculuğunun yetkinliklerle dolu bir öğretmen adayı olarak tamamlanması

Pelin ortaokulda sporculuk ile başladığı ve milli takıma kadar yükseldiği kültürleşme sürecinde, performans dünyasının yaşattığı hayal kırıklıkları ve baskılara direnme ile kültürleşme sürecini tamamlamıştır. Mesleki kültürleşme aşamasında ise; sporculuk devam ederken kariyerinde öğretmenliğe doğru yönelimi üniversite ikinci sınıfta aldığı bir derste kariyer planlaması üzerine odaklanınca yapmaya başlamış ve sporculuğunun önüne yetkinliklerini geliştiren bir öğretmen olarak devam ederek tamamlamıştır.

Hedefi olan bir Pelin'i ailesi de antrenörü de karşı gelse kimse yıldıramaz

"11 yaşında utangaç, kendi halinde, fazla arkadaşı olmayan, tek işi okula gitmek ve ders çalışmak olan bir çocuktum. (sıradan dünya) 12 yaşına geldiğimde Ortaokula yeni başladığım zamanlar bir gün tenfüste arkadaşlarımla öylesine basketbol oynarken o gün hayatımın değıştiği şimdiki Pelin'i bulmamı sağlayan bir adım olacağını aklımdan bile geçmeyeceği bir gündü. Her şey arkadaşlarımla basketbol oynarken okulumuzun beden eğitimi öğretmeni Selcan öğretmenimin dikkatini çekip, bana fiziksel özelliklerimin yaştlarıma göre daha gelişmiş olmasının avantajı ile beni basketbol takım seçmelerine davet etmesiyle başlamıştı (Maceraya çağrı).

Fakat daha önce bir takımda oynamamış olmak beni biraz tedirgin ediyordu. Ayrıca sadece ders çalışmak olan bir düzenim varken o düzenden çıkmak kolay olmayabilirdi ki ailem de bu şekilde düşünüyordu (çağrının reddi) Selcan öğretmene bunları söyleyerek takıma gelmeyeceğimi söylesem de o mutlaka seçmelere girmem konusunda ısrarcı oldu ve hatta ailemle de o konuştu. (Rehberle karşılaşma) Sakinliği, bana inanması ve yol gösteren tavrı beni çok etkilemişti. O yüzden takım seçmelerine giderek hayatımın ilk aktif sporculuğuna başlamış oldum (İlk eşiğı geçiş).

Basketbol yeni arkadaşlar edinmemi sağlamış, başarı elde ettikçe özgüvenimi arttırmıştı. Başarılarım arttıkça Selcan öğretmenimin yönlendirmesi ile bir spor kulübüne burslu basketbolcu olarak transfer oldum. Bu süreçte performans sporundaki rekabet, yoğun antrenman programları endişe yaratsa da (sınavlar), antrenör ve takım arkadaşlarımla destekleri ile (müttefikler) benim adapte olmamı kolaylaştırdı. Fakat hem yoğun antrenman temposuna devam etmek hem de derslerimde başarılı olmam gerekiyordu. Çünkü basketbol oynadığım için yorulup derslerimi aksatsaydım ailem basketbolu bırakmamı isteyebilirlerdi. Bende onlara fırsat vermemek için daha çok çalışıyor ve notlarımı yükseltiyordum(mağaranın derinliklerine yaklaşmak). Basketbol bana bu kadar iyi gelip, burada yükseliyor olmama rağmen il dışında maça gitme zamanı olunca en büyük sorun olarak ailemin buna izin vermedi

(Çile). Diğer aile üyelerim ve ben asla babamı ikna edemedik. Fakat vazgeçmedim. En sonunda destekçim olan antrenörlerim ve Selcan öğretmenim babamla konuşup yanımda ebeveyn olması koşuluyla maçlara gitme iznini aldılar. Hem kendi çabalarım hem de öğretmen ve antrenörlerimin desteği sayesinde Basketbola başlamadan önceki özgüvensiz, çekingen olan halim kalmamış kendine güvenen, çalışkan, düzenli ve mutlu bir insan olmuştum (Ödül).

Bende bana ıstık olup kalbime dokunan öğretmenlerim ve antrenörlerim gibi, başka çocukların kalbine dokunmak istiyordum. İşte o zaman beden eğitimi öğretmeni olma düşüncesi kafamda ilk tohumunu vermişti. Ortaokul son sınıftayken milli takım seçmelerinin olduğu bir turnuva vardı. Önümdeki bu yeni sınavımda hem çok heyecanlanmış hem de performansında en iyisini yapmak için çabalamıştım. Ve milli takım kampına seçilmiştim. Artık babam da başarıyı kabul ettiğinden bu sefer tek başıma şehir dışına gitmeye izin vermişti. Rekabet dolu bir kamp sürecinin sonunda milli takıma seçildiğim haberini aldım. (Dönüş yolu).

Elde ettiğim başarıya odaklanmışken 1 hafta sonra gelen resmi yazıda antrenörüm milli takım listesinde adımın olmadığını söyledi. Yaşadığım üzüntü kendimi yine çekingen hissetmeme neden oldu ve uzun süre nedenini anlamaya çalışarak zaman geçti. Ta ki liseye bir sene sonra başladığımda aslında milli takım listesinden ismimi kendi antrenörümün değiştirdiğini öğrendiğimde bütün oluşturduğum anlamlar yıkılmıştı. Yaşadığım hayal kırıklığı en çokta öğretmenliğe yönelik ilk tohumu bana atıran antrenörlerimin davranışlarının hayallerimi almasından kaynaklıydı (Diriliş).

Bunu öğrendikten sonra, kulübü bırakmak yerine benim yerime milli takıma giden takım arkadaşlarımla ve antrenörümün bana yaptığı haksızlığa karşı daha çok hırslanmışım ve keşke yapmasaydık dedirtmek için hem derslerimde hem antrenmanlarda daha çok çabalayarak performansımı arttırdım. Böylece dönüşümüm başladı. Bir sene sonra performansımın dolayı 1. ligde profesyonel olarak anlaşma yaptım. Artık yeteneğimi kanıtlamıştım. Bütün bu süreçte sporda elde ettiğim başarılar, mutluluklar ve ağlamalar ile artık basketbolun benim bir parçam olduğunu hissetmiştim. Bu arada spor bu kültürü ve sevgiyi de başka insanlara vermek istediğimi düşündürüyor, antrenör ve beden eğitimi öğretmenlerinin bireyin spor hayatındaki önemini anlıyordum. Çünkü spora başlarken destekçim olan antrenörüm bir anda en büyük haksızlığı yapan kişi olabiliyordu. Bu yüzden başkalarının spor yapmasına teşvik etmek ve adaletli olarak sporcular yetiştirmek istiyordum. İşte o zaman Beden Eğitimi öğretmeni olmak için düşünceler netleşiyordu. Üniversitede Spor Bilimleri Fakültesi'nde okumaya hak kazanarak yeni bir yolculuğuma hazırdım (İksirle dönüş).

Sporculuk iyiydi fakat öğretmenlik için yeterli miydi?

İstedğim bölümü kazanma mutluluğu ile aktif olarak spora ve derslerime devam ediyordum. Bu süreçte amacım gerekli koşulları sağlayarak (KPSS, sözlü sınavları v.b. kazanarak) devlette çalışan iyi bir öğretmen olma (Stradan dünya). 2. sınıfa geldiğimde ise seçmeli derslerle ilgili yakın arkadaşımınla kararsızdık. Yararlı ama zor olmayan bir ders bulmaya çalıştık. İçeriği açık olan ve bize değişik gelen kariyer planlama dersi vardı. Fakat dersin öğretmeni alanında iyi ve kaliteli olsa da öğrencilere göre zorlayıcı biriydi. (maceraya çağrı) Bu dersi alırsam zorlanacaktım. Ayrıca üst sınıflardan bu hocamızın derslerinin kolay olmadığı çok zor geçildiği hakkında birçok şey duymuştum. (Çağrının reddi)

Bir gün okulda dersin hocası ile karşılaştım ve tereddütlerimi ona söylemeden sadece dersin sürecini sordum çünkü bir anda aklıma antrenörümle yaşadığım süreç geldi geçmişte yaşadığım. Anlattıklarından kendi kariyerimi planlamak için bir fırsat olduğunu fark ettim. Ve aslında sadece kariyerimizi planlarken dersin hocasının bize destek olacağını, kendi yaşamımızın sorumluluk ve kontrolünü almamızda rehberlik edeceğini hissettim (Rehberle karşılaşma). Eve geldiğimde öğretmen aday arkadaşımı arayarak ona konuşmalardan bahsettim ve ortak fikirle karar verip bu ders kaydımızı tamamladık ve dersi almaya başladık. (İlk eşliği geçiş)

Kariyer planlama dersinde o güne kadar diğer derslerde kullanmadığım bazı bilgiler (Sürdürülebilir kalkınma hedefleri ile bağlantı eylem planları hazırlamak, otoetnografi yöntemi ile toplumsallaşma hikayemizi yazmak, cv hazırlamak v.b.) ile karşılaşmıştım. Yaratıcılık ve ürün ortaya koyduğum projeler üretmem gerekiyordu. Bu da beni zorluyordu. Diğer derslerime de zaman ayırmalıydım. Bu süreçte dersi birlikte aldığım arkadaşım destekçimdi. Aynı zamanda dersin öğretim elemanı ile de zaman planlaması yapma, hedef belirleme gibi etkinlikler yaparak kendi yaşamımda önceliklerimin farkına varıyor ve aslında kendimi keşfetme sürecini yaşıyordum. (Sınavlar, müttefikler)

Dersler haricinde ödenler ve konular varken diğer yandan basketbol takımım vardı. Antrenörüm antrenmanları arttırıyor ve başarılı olmamız için bayatımızın merkezine koymamız konusunda ısrarcıydı. Ben ise bu süreçleri devam ettirmeye çalışırken bir gün kendime “benim bu kadar aktif sporun içinde ne işim var?” sorusunu sordum(Mağaranın derinliklerine yaklaşmak)

Bir yandan öğretmen olma yolunda yeni farkındalıklarım artarken diğer yandan ise üniversiteye girerek hedefim olan Basketbol branşında aktif sporcu olan bir öğretmen olma hedefi her geçen gün benden uzaklaşsa da beni korkutuyordu. Çünkü Basketbol benim güvenli alanımdı. Artık onu ikinci plana atmak isteme düşüncesi oluşmuştu? Acaba benim basketbolu çok sevmem bu zamana kadar beni ondan daha çok tatmin eden bir şeyin olmaması mıydı? İşte bu soru ve cevabı beni beklemediğim korkularıyla yüzleştirdi. (Çile).

Basketbolu çok sevsen de, başarılı olsam da akademik çalışmalar benim önceliğim haline gelmeye başlamıştı. Basketbolu bıraksam da kendimi farklı şekilde var edeceğim gerçeğini görmeye başlamıştım. Artık değişen dünyaya ayak uydurarak teknolojiyi takip eden çevredeki sorunları girişim fikirleri ile çözen, blog yazıp kodlama yapabilen öğretmen olma hedefleri beni daha çok tatmin ediyordu. Sporculuğuma devam edip bir yandan derslerimde iyi notlarla başarılı olmaya çalışırken 21.yüzyıl yetkinliklerine sahip bir öğretmen olmak için çabalamaya başladım. İlk ödülümü; yetkin gençler yetiştirme hedefi olan bir eğitim kooperatifinin düzenlediği yarışma ile kazandığım 21.yüzyıl farkındalık eğitimi programı YetGen ile elde etmiş oldum (Ödül). Burada farklı alanlardan gelen üniversite öğrencileri ile birlikte teori ve uygulamanın bir arada olduğu, uzmanlardan mentorluk aldığımız yetkinlik kazanma temelli bir süreç geçirdik. Kodlama yapma, algoritmik düşünce v.b. disiplinlerüstü becerilerimizi geliştirmeye çalışıyorduk. Keyifle bu eğitime devam ederken bir yandan da ilk defa alanım dışındaki birçok bilgi edinmek zorunda olduğum için zorlandığım anlar çok oluyordu. Bu durumda yine mentor desteğine ihtiyacım çok oldu. Ve mentor hocam ile (kariyer planlaması dersi aldığım öğretim üyesi) düzenli görüşmeler yapmaya başladık. Hem kişisel gelişim üzerine (kariyer sürecim ile ilgili) hem de eğitim ortamları üzerine konuşmalar yapıyor, hedefler belirliyor ve gelişim süreci takip ediyorduk. Bana hem zorlandığım konularda yol gösterici oluyor hem de konfor alanımdan çıkmam için beni cesaretlendiriyordu.

(Dönüş yolu) Mentorumla öğretmen olma yolculuğumu bir araştırmaya dönüştürmeye karar verdik. Araştırma süreci ile ilgili deneyimim olmadığı için çok endişelenmiştim. Ama mentorumun desteği ve düzenli bir çalışma ile uluslararası bir kongrede araştırmamı sunmak için çalışmaya başladık. 3 ay boyunca her hafta araştırma sürecini birlikte yürüterek bir araştırma makalesi ortaya çıkardık ve bunu uluslararası kongrede sundum. Bu süreçte lisans derslerimin dışında akademik bilgi üretmek benim için akademisyenliğin ilk kavgalarını hissettiğim zamandı.

Bir süre sonra mentorum bir dersi için öğretim asistanı ilanı açmıştı. Ben de YetGen de öğrendiklerimi beden eğitimi alanı ile birleştirebileceğim proje önerimle başvurumu yaptım ve seçildim. Artık yetkinliklerimi kendi alanımla birleştirebileceğim bir ortam olmuştu. Yeni bir ödül olarak gördüğüm bu deneyim aslında en büyük sınanmam olacaktı (diriliş). Çünkü 3 öğretmen adayı olarak bu derse mentor olarak çalışacaktık. Daha önceki deneyimlerimde grup çalışması benim için yararlıyken bu süreçte zorlandırıcı olmuştu. Mentor arkadaşlarımla iletişim ve işbirliğinde sorunlar yaşadık. Dersin öğretim elemanı ile öğrenciler arasında köprü olmaya çalışırken, aynı zamanda ders içeriklerini özellikle teknolojik araçların kullanımı (sunum hazırlama, etkileşimli ders içeriği hazırlama v.b.) sorumluluklarımız vardı. Aynı emeği vermek için aynı öğrenme azmine sahip değildik. Ben de alan bilgimin ve öğretme süreçlerindeki eksikliğimi net gördüm. Hocamızın desteği ile dönemi tamamladık ama kendimi yalnız hissettiğim öğrenme süreci oldu. Sonraki dönem; araştırma sürecini öğrendiğimi düşünerek en yakın dört arkadaşımın bir sonraki kongrede için bir araştırma yürüterek sunum yapmaya karar verdik. Bu sefer grup çalışmasında iş bölümü yaptık, bilmediğimiz konularda ortak saatler belirleyerek konuyla ilgili uzmanlarla görüşme yaptık. Süreçte de hep beraber başarılı şekilde kongrede sunumumuzu gerçekleştirdik. (İksirle dönüş)

Kariyer planlama dersi ile ön plana çıkan öğretmen olma hedeflerim, araştırma deneyimlerim ile akademisyen olmaya doğru evriliyordu. Bu yüzden daha çok deneyim kazanmaya emindim. Bu sırada akran mentoru olan arkadaşlarımdan biri oyunlaştırma alanında bir hackathon'dan bahsetti. Ekibimle katılmaya karar verdik. Alanımız dışında beceriler gerektiren bir yarışma olmasıyla(prototip oluşturma için yazılım bilme, uygulama tasarlama v.b.) yeni ilk defa tanıştığımız ekip arkadaşları da bulduk. Hem öğrenmeye çalışıyorduk hemde alan bilgilerimizi onlara aktarıyorduk. Yarışma süreci kısitli zamandı bu yüzden herkes iyi olduğu konulardaki işi tamamladı. 1. olmasakta iyi bir firmadan koçluk programı kazandık. Bir dönem basketbol benim için kariyer olarak çok önemliyken yeri zayıflıyordu. Çünkü onun yerine başarı hissini diğer deneyimlerimle tamamlıyordum ve bundan keyif alıyordum. Yaz geldiğinde öğrenme deneyimlerimi devam ettirmek için 2 tane öğretmen adayı arkadaşımın özel bir okulun yaz okulunda gönüllü öğretmenliğe başladık. İlk dersimde küçük öğrencilerimin karşısında afallamıştım. Çünkü alan eğitimimizde bize cümlelerimize ve hareketlerimize dikkat etmemiz gerektiğini aksi halde öğrencilerimizde olumsuz etki

birakılabileceği öğretilmişti. Dolayısıyla ilk dersimiz zordu. Fakat ilerleyen derslerde öğrencilerimize alıştıka öğretmenlik çok güzeldi. Yaz okulu boyunca öğrencilerimiz için oyunlar etkinlikler araştırıyor, danslar öğrenmeye çalışıyorduk. Bu süreçte öğrencilerimin gelişimini ve heyecanını görmek beni mutlu etmişti. Ayrıca teorik öğrendiğimiz bilgilerin uygulamaya dönmediğinde eksikliğini görmüş olduk. Son sınıfa geldiğimde tekrar bir öğretim asistanlığı fırsatı çıkmıştı. Fakat benim aklıma ilk zorlu asistanlık deneyimim geldi. Aynı zamanda basketbolda bu sene hedefimiz daha netti bu yüzden antrenmanlar yoğun olacaktı. Fakat Simay(yeni ekip arkadaşım) ile konuştuktan sonra onun bu konuda hevesli olduğunu gördüm ve beraber çalışabileceğimize inandım. 14 hafta boyunca çok verimli ve eğlenceli bir süreç geçirdim. İşbirliği ile ortak çalışmalar yaptık. Aynı zamanda burada öğrendiğim etkinlikleri öğretmenlik uygulaması dersinde de kullanma fırsatım oldu.

Sonuç olarak; Basketbol oynayan bir beden eğitimi öğretmeni olma yolculuğum hem alan içi (öğretim asistanlığı, araştırma yapma v.b.) hem de yetkinlikleri geliştirerek (yetkin gençler eğitimi, oyunlaştırma yarışması, kodlama eğitimi v.b) girişimci, yenilikleri uygulamaya dökülebilen bir öğretmen bhatta akademisyen olma hedefi ile sonuçlanıyor. Basketbol da hayatımın sırasını geriye düşürse de lisans eğitimi sonuna kadar hedeflerime giden yolumda bir yol arkadaşı olarak yanımda yer almış oldu.

Tartışma ve Sonuç

Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen toplumsallaşması yolculuklarını derinlemesine keşfetmeyi amaçlayan bu araştırmada sporculuk ile başlayan kültürleşmenin öğretmen yönelimli bir toplumsallaşmaya dönüşümü ortaya koyulmuştur. Bununla birlikte her iki öğretmen adayının da öğretmen yönelimli bir mesleki toplumsallaşmaya geçişinde kendilerine özgü yol ayrımları olduğu görülmüştür. Süreçteki dönüşümleri ve toplumsallaşma yolculukları aşamalar şeklinde bu bölümde tartışılmıştır.

Kültürleşme

Bireylerin ilkokuldan liseye kadar olan eğitim yaşamında aslında öğretmenlik mesleğinin analizini gözlemlerle yaptıkları, öğretmenlik kültürüne yöneldikleri aşama “kültürleşme” aşamasıdır. Bu aşamada bireylerin mesleğe yönelmelerine sebep olan etkinliklere katılma, rol model alma v.b. deneyimlerde en önemli aktörler aileler ve beden eğitimi öğretmenleri-antrenörlerdir (Curtner-Smith, 2008; Richards, vd, 2014). Meslek seçimleri hem bireysel hem de toplumsal açıdan bireylerin kendilerini ifade edecekleri, keyif alacakları ve kişiliklerine uygun işlerde çalışacakları kariyeri oluşturmalarında çok önemlidir (Çelik ve Üzmez, 2014). Ailelerin rolü çocuklarının yetenek ve becerileri ile kendi beklentileri arasındaki dengeyi sağlamak olmalı iken, bu araştırmada aileler ya kendi isteklerini daha ön plana atmış (Sevgi'nin ailesinin hemşirelik okumasında ısrar etmesi) ya da engelleyici olmasa da destekleyici olmamıştır (Pelin'in ailesinin turnuvalara gitmesine izin vermemesi). Bu yaklaşımlar her iki öğretmen adayının kendi ailelerine karşı da güçlenmek zorunda kalması ve kendi birey olma sürecinde çatışmalar ile mesleğe yönelmek zorunda kalmalarına sebep olmuş olabilir.

Kültürleşme aşamasında ortaöğretim döneminde aktif beden eğitimi tecrübelerine sahip olan ve beden eğitimi öğretmenini rol model alan öğretmen adayları öğretmen olduklarında yenilikçi yaklaşımları kullanmada daha istekli olmaktadır (Li ve Cruz, 2008). Her iki öğretmen adayının da ilk rol modelleri beden eğitimi öğretmeni ya da antrenördür. Özellikle onların yaşama bakış açıları, kişilik özellikleri öğretmen adaylarını spora yöneltirken performans ortamına girdikten sonra sporun kendine özgü dinamikleri (bazen rekabet ortamının şartları, bazen de antrenör tutumları) (Bosselut vd, 2012) farklı kademelerde olsa da her iki öğretmen adayını sporu bırakmaya yöneltmiştir.

Öğretmen adaylarının kültürleşme sürecindeki oluşturdukları öznel teorileri (Grotjahn, 1991) öğretmen eğitimi programlarındaki müfredatı nasıl anlayacaklarını da etkileyecektir (Gore, 1990). Lisans eğitimine başladıklarında her iki öğretmen adayı da öğretmen eğitimi programında hedeflerini iyi bir sporcu olmak (Pelin), esporda uzmanlaşmak (Sevgi) olarak belirledikleri için öğrenme ya da mesleki gelişim süreçlerine dahil olmak yerine ya okula gelmemeyi tercih etmişler (Sevgi) ya da sadece dersleri geçerek spor alanına odaklanmaya (Pelin) devam etmişlerdir.

Öğretmen eğitimi programlarının kültürleşme döneminde kazanılan inançları değiştirmekte zorlanmaktadır (Zeichner ve Gore (1990). Öğretmen adaylarının her ikisi de spor yönelimli başladıkları mesleki toplumsallaşma sürecinde beden eğitimi alanı ve bağlantılı farklı alanlarda deneyimler kazandıkça öğretmen yönelimli

yolculuklarını devam ettirmişlerdir. Pelin aktif sporculuğa lisans eğitimi boyunca devam etse de ders asistanlıkları yapması, öğretim tasarımı eğitimleri alması, 21.yy yetkinlikleri programlarına dahil olması sporculuk kariyer planını geriye atmış ve akademisyen olma hedefini ve öğretmenlik yapma deneyimlerini seçmesine sebep olmuştur. Böylece kültürleşme aşamasında getirdikleri inançlar alana özgü deneyimler ve farklı alan uzmanlıkları ile işbirliği yaptıkları aktif çalışmalarını (örneğin; Sevgi yazılım, oyunlaştırma alanlarında işbirlikleri yapmıştır) dönüşüm yaşamalarını sağlamıştır.

Mesleki Toplumsallaşma

Beden eğitimi programlarına öğretmen adayları spor yönelimli başladıklarında öğretim yönelimli olmaya yönelik inanç ve bakış açılarının değişmediği (Zeichner ve Gore, 1990) araştırmalarda görüle de, bu araştırmada aktif sporcu olarak lisans eğitimine başlayan katılımcı 21.yy yetkinliklerini geliştirecek etkinliklere katıldıkça, bu yetkinlikleri kendi alan deneyimleri (ders asistanlığı, yaz okulunda staj) ile birleştirince öğretim yönelimli bir öğretmen olma yolunda lisans eğitimini tamamlamıştır. Benzer şekilde K12 düzeyindeki beden eğitimi öğretmenleri aynı zamanda antrenörlük görevi üstlenerek okullarda spor takımları da çalıştırdıkları için öğretmen adayları da bu durumu modellemekte (Ferry ve McCaughtry, 2013) ve öğretmen eğitimi programında spor ile ilişkilendirerek bir kariyer planı yapmaktadırlar. Bu araştırmada ise her iki öğretmen adayı da antrenör rolündeki beden eğitimi öğretmenlerini gözlemleyerek ve onlar sayesinde spora başlayarak lisans eğitimine kadar gelmiş olsalar da, performans ortamlarının verdiği rekabet ve deneyimledikleri haksızlıklar yüzünden spor yönelimli kariyeri terk ederek öğretim yönelimli kariyerlerinde yenilikçi uygulamalarını tamamlamışlardır.

Lisans eğitimi programlarında eğer sadece mesleki gereklilikler, kurumların beklentileri yönünde yeni yaklaşımlar sürece dahil edilirse, öğretmen adaylarının alan bilgisi, pedagojik alan bilgisi ve alan deneyimleri sınırlı halde kalır (Stroot vd,1993). Bu yüzden öğretmen adaylarının bu özelliklerini geliştirecek farklı uygulamalar da sürece dahil edilmelidir. Örneğin; bir beden eğitimi öğretmeni eğitimcisinin mesleki gelişim ve mesleki öğrenmeye ve mesleki gelişime yatırım yapması ve bunu yenilikçi pedagojiler, rol model olma ve mentorluk yoluyla öğretmen adaylarına başarılı bir şekilde yansıtması, öğretmen adaylarının lisans programındaki deneyimlerini geliştirecektir (MacPhail vd, 2014). Bu araştırmada, her iki öğretmen adayı da farklı deneyimlerle lisans programlarını tamamlasa da her ikisi içinde mentorluk süreci danışman öğretim elemanı ile süreç başından itibaren işbirliği içinde gerçekleşmiştir. Bununla birlikte; beden eğitimi öğretmen adaylarının ders asistanlığı deneyimleri, mesleklerine ve kişisel gelişimlerine önemli etkiler sağlayabilir. Ders asistanlığı, öğretmen adaylarına gerçek sınıf ortamlarında öğrencilerle etkileşim kurma ve öğretmenlik becerilerini uygulama fırsatı verir. Bu deneyimler, öğretmen adaylarının mesleki kimliklerinin oluşmasına ve hayallerindeki mesleğe ulaşma yolunda ilerlemelerine yardımcı olabilir (Böhmer, M., & Schäfer, J.,2017).

Toplumda etkin bireyler yaratmak, üretken ve sürekli gelişime açık bireyler yetiştirmek toplumun geleceğinin kaliteli sürdürülmesi için önemlidir. Bunu yaparken de kendi yaratıcılıklarını geliştirecek ve kendi süreçlerinin farkında olmalarının sağlanması deneyimlerin anlamlandırılmasını sağlar. Hikayeler aktif yaratıcı öğretmenler oluşturmada ve kendi seslerinin gücünü keşfetmede önemlidir (Ohler, 2006; Robin, 2006). Bu çalışmada öğretmen adaylarının hikaye anlatımı ile kendi yaşamlarına ve iç dünyalarına bakma fırsatı yakalamaları sağlanmıştır (Simpson and Coombes, 2001; Lambert, 2014). Böylece kendi yaşamlarının da kahramanı olmalarında bir yaşam kılavuzu edinmişlerdir.

Sonuç olarak; Richards vd. (2019) bağlama-duyarlı, öğretmen-öğretmen eğitimciler-mesleki gelişim çalışanlarının birlikte öğrendiği, çalıştığı ve geliştiği işbirlikçi bir model oluşturulması gerektiğini önermişlerdir. Toplumsallaşma süreçlerinin bütün aşamalarında bu işbirlikçi model oluşturulduğunda öğretmen adaylarının da öznel teorilerinin öğretim yönelimli gelişeceği, lisans eğitimlerinde bağlamlarına uygun alan deneyimleri ile öğretimlerinde yenilikçi yaklaşımları denemeyi devam ettirerek hizmet içi öğretmenlik aşamasına geçecekleri söylenebilir.

Öneriler

Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen toplumsallaşması süreçlerindeki yolculuklarının keşfedildiği bu araştırma sonuçlarına bakıldığında; kültürleşme aşamasındaki aktörlerin rollerinin önemli olduğu görülmektedir. En önemli aktör olan aileler bazen destekleyici olurken bazen de kariyeri engelleyici konuma gelebilmektedirler. Bu yüzden okul aile işbirliklerinin önemli olduğu ve spor ve beden eğitimi ortamlarında ailelerinde bilinçlenmesine yönelik uygulamaların olması önerilir. Diğer önemli bir aktör olan beden eğitimi öğretmenleri kendileri de antrenörlük görevleri olduğu zaman öncelikle öğrencileri spor yönelimli olarak yetiştirme eğiliminde oldukları görülmüştür. Bu noktada öğretmenlerin mesleki gelişim ve öğrenme süreçlerini devam ettirmeleri öğretim yönelimli öğretmen adayları yetiştirmelerinde önemli olacaktır.

Öğretmen eğitimi programını içeren mesleki toplumsallaşma aşaması; öğretmen adaylarının mesleğe olan ilgilerinin arttığı ve mesleki kimliklerinin belirlendiği süreçtir. Bu yüzden farklı alan deneyimleri yaşayacakları ortamların yaratılması öğretmen adaylarının da kendi kimliklerini bulmaları için önerilmektedir. Öğretmenlik toplumsallaşması için akran mentorluğu, ders asistanlığı gibi alan deneyimleri yaşayacakları ortamların yaratılması, her alanda geçerli olan 21.yy becerilerini kendi alanları ile birleştirecek projelerde yer almaları sağlanması önerilir.

Toplumsallaşma süreçleri değişen yaşam şartlarına ve eğitim sistemlerine bağlı olarak sürekli güncelliğini koruyan bir konudur. Bu yüzden her aşamadaki araştırmalar yaşam ve eğitim sistemleri değiştikçe tekrar araştırılması ve bu araştırmaların derinlemesine bilgi içeren, gerçek yaşam deneyimlerini ortaya koyacak şekilde olması önerilir. İş toplumsallaşmasının süreçleri pratiklere bağlı olduğu için bireylerin kendi bağlamlarında pratiklerinin deneyimlendiği araştırmalar yapılması önerilir. Bütün toplumsallaşma süreçleri birbirlerini etkilediği için devamlılığı olan ve aşamalar değiştikçe toplumsallaşmadaki değişiklikleri ortaya koyan (kültürleşmeden mesleki toplumsallaşma aşamasına geçince neler değiştiği v.b.) araştırılması önerilir.

Kaynakça

- Bosselut, G., Heuzé, J. P., Eys, M. A., Fontayne, P., & Sarrazin, P. (2012). Athletes' perceptions of role ambiguity and coaching competency in sport teams: a multilevel analysis. *Journal of sport & exercise psychology*, 34(3), 345–364. <https://doi.org/10.1123/jsep.34.3.345>
- Böhmer, M., & Schäfer, J. (2017). Physical education student teachers' experience as assistant teachers in primary schools. *European Journal of Physical Education and Sport Science*, 3(6), 25-33.
- Campbell, J. (1990). *The hero's journey: Joseph Campbell on his life and work*. New World Library.
- Curtner-Smith, M., Hastie, P., & Kinchin, G. D. (2008). Influence of occupational socialization on beginning teachers' interpretation and delivery of sport education. *Sport, Education and Society*, 13, 97-117.
- Çelik, N. & Üzmez, U. (2014). Üniversite öğrencilerinin meslek seçimini etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi: Çağrı merkezi hizmetleri örneği. *Elektronik Mesleki Gelişim ve Araştırma Dergisi*, 2(1), 94-105.
- Dowling, F., Garrett, R., Lisahunter, & Wrench, A. (2015). Narrative inquiry in physical education research: the story so far and its future promise. *Sport, Education and Society*, 20(7), 924–940. <https://doi.org/10.1080/13573322.2013.857301>
- Fairbanks, C. (1996) Telling Stories: Reading and Writing Research Narratives. *Journal of Curriculum and Supervision* 11(4), 320–40.
- Flyvbjerg, B. (2006). Five misunderstandings about case-study research. *Qualitative Inquiry*, 12(2), 219-245.
- Gore, J. (1990). Pedagogy as text in physical education teacher education: Beyond the preferred reading. In D. Kirk & R. Tinning (Ed.), *Physical education, curriculum and culture: Critical issues in the contemporary crisis* (pp. 101–138). Falmer Press
- Graber, K. (1989). Teaching tomorrow's teachers: Professional socialization as an agent of socialization. In T. J. Templin & P. G. Schempp (Eds.), *Socialization into physical education: Learning to teach* (pp. 59-80). Benchmark Press
- Grotjahn, R. (1991). The research programme subjective theories: A new approach in second language research. *Studies in Second Language Acquisition*, 13, 187–214.
- Lambert, M. (2014). Education reform and the hero's journey. *Jung Journal*, 8(4), 34-38.

- Laureano, J., Konukman, F., Gümüşdağ, H., Erdoğan, Ş, Yu, J. H., & Çekin, R. (2014). Effects of marginalization on school physical education programs: A literature review. *Physical Culture and Sport. Studies and Research*, 64(1), 29–40. <https://doi.org/10.2478/pcssr-2014-0029>
- Lawson HA. (1983). Toward a model of teacher socialization in physical education: the subjective warrant, recruitment, and teacher education (part 1). *Journal of Teaching in Physical Education*, 2, 3-16.
- Lawson, H. A., & Stroot, S. A. (1993). Footprints and signposts: Perspectives on socialization 1237 research. *Journal of Teaching in Physical Education*, 12, 437-446.
- Li, C., & Cruz, A. (2008). Pre-service PE teachers' occupational socialization experiences on teaching games for understanding. *New Horizons in Education*, 56(3), 20–30.
- Lux, K., & McCullick, B. A. (2011). How one exceptional teacher navigated her working environment as the teacher of a marginal subject. *Journal of Teaching in Physical Education*, 30(4), 358–374. <https://doi.org/10.1123/jtpe.30.4.358>
- McEntyre, K., & Richards, K.A.R. (2023) Implementing lessons learned through occupational socialization theory to influence preservice teachers' subjective theories. *Sport, Education and Society*, 28(2), 213-225, doi: 10.1080/13573322.2021.1992611
- MacPhail, N., Patton, K. Parker, M. & Tannehill, D. (2014). Leading by example: Teacher educators' professional learning through communities of practice. *Quest*, 66(1), 39-56, doi: 10.1080/00336297.2013.826139
- Ohler, J. (2006). The world of digital storytelling. *Educational leadership*, 63(4), 44- 47.
- Oliver, K. L., & Oesterreich, H. A. (2013). Student-centred inquiry as curriculum as a model for field-based teacher education. *Journal of Curriculum Studies*, 45, 394–417
- Richards, K.A.R., & Templin, T. J. (2019). Chapter3: Recruitment and retention in PETE: Foundations in occupational socialization theory. *Journal of Teaching in Physical Education*, 38(1), 14–21. <https://doi.org/10.1123/jtpe.2018-0212>
- Richards, A. K. R. & Gaudreault K. L. (2016). Future directions for the study of teacher socialization in physical education. In Richards, A. K. R. & Gaudreault K. L (Ed.), *Teacher Socialization in Physical Education* (pp. 262-274).
- Riessman, C. K. (2011). What's different about narrative inquiry? Cases, categories and contexts. In D. Silverman (Ed.), *Qualitative research* (pp. 310–330). Sage.
- Robin, B. (2006). The educational uses of digital storytelling. *Technology and teacher education annual*, 1, 709.
- Routledge. Richards, K. A. R., Templin, T. J., & Graber, K. (2014). The socialization of teachers in physical education: Review and recommendations for future works. *Kinesiology Review*, 3, 113–134.
- Stroot, S. A., Faucette, N., & Schwager, S. (1993). In the beginning: The induction of physical educators. *Journal of Teaching in Physical Education*, 12, 375-385.
- Saçmalıoğlu, M , Gürsel, F , Alagül, Ö . (2018). Öğretmen adayının iş Sosyalleşmesinin öğretmenlik uygulaması sürecinde incelemesi: Bir eylem araştırması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 28(4), 176-193. doi: 10.17644/sbd.408768
- Simpson, J., & Coombes, P. (2001). Adult learning as a hero's journey: Researching mythic structure as a model for transformational change. *Queensland Journal of Educational Research*, 17(2), 164-177
- Templin TJ, Richards K.A.R. (2014). C. H. McCloy Lecture: Reflections on socialization into physical education: An intergenerational perspective. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 85, 431-445.
- Vogler, C. (2014). *Yazarın Yolculuğu; Senaryo ve Öykü Yazımının Sırları* (4. baskı). Okyanus.

EXTENDED SUMMARY

Research focusing on the socialization of physical education (PE) teachers has provided a great understanding of the sociopolitical challenges framing the realities of PE teaching. Such an approach shows that beliefs about PE are socially constructed through formal and informal interactions in school (Richards et al., 2019). In many schools, PE has been marginalized, and PE teachers have had to turn to teaching a subject that is not seen as central to education (Laureno et al., 2014). This can include messages that de-emphasize PE, limit resources, and challenge teachers' effective teaching ability (Lux & McCullick, 2011). Therefore, there is a need for research in which all PE stakeholders work collaboratively in-depth and in which participants make sense of their contexts. Understanding the process by which individuals become active teaching community members can be referred to as teacher socialization (Zeichner & Gore, 1990). Based on this, there is a need for approaches that can reveal the whole process while investigating the socialization of the teaching profession. In this research, the theory of occupational socialization (Lawson, 1983; Templin & Schempp, 1989) was taken as a basis. The socialization of PE teachers from a occupational socialization perspective deepens the understanding of the process of becoming and sustaining a good physical educator (Richards et al. 2016). In addition, lessons learned from socialization studies provide implications for developing more effective teacher recruitment, training and sustained professional development practices (Oliver & Oesterreich, 2013). Although much research has been conducted on the stages of acculturation and professional socialization in the teacher socialization journeys of PETE students (McEntyre & Richards, 2023), there is a need for research to construct meaningful inquiries and knowledge within the real life stories and practices of them. Based on this, the aim of this study is to explore the journeys of teacher socialization of two PETE students.

In order to understand and discuss the teacher socialization processes of PETE students, the experiences of two PETE students were presented as two separate case studies. Both cases are based on real lives and allow to present a perspective of realities (Flyvbjerg, 2006). Case studies are presented through narrative in order to reveal the uncertainties and complexities of real life (Flyvbjerg, 2006, p. 237). Narrative methods are a process in which individuals in real settings reveal the events and scenarios that they consider important and reveal identity construction (Riessman, 2011, p. 324), thus building a process of social change (Riessman 2011, p. 312). Since the research involves the story of two PETE students' journey to the teaching profession, the contexts in their lives up to their undergraduate education were included in their stories. The context in which they experienced the professional socialization stage included their three years at the Faculty of Sports Sciences of a university in Turkey. Sevgi, one of the participants, started sports in middle school during the acculturation phase and continued to participate in sports competitions in different branches and gained success. She took her first step into the profession in high school by attending a sports high school. And for the professional socialization process, she started her undergraduate education at the Faculty of Sports Sciences. When she started the research process, she was in the second year of the university. During the two-year process until graduation, she completed the professional socialization process from sportsperson to e-sportsperson and gamification expertise. The other participant Pelin continued her active sports life, which she started in middle school, until she graduated from university. In this process, she started the Faculty of Sports Sciences at the stage of professional socialization. She was involved in the research in the second year of the university when she took a career planning course and continued her research for two years until she graduated by developing various field experiences and competencies. Throughout the research process, data were collected through academic diary, autoethnography and individual interviews. All data were analyzed according to Joseph Campbell's hero's journey model. First of all, all the data were brought together and read by the participants themselves and narrated in accordance with the cycle steps. Then, these cycles were discussed with the academic advisor (the first author of the article) and the analysis on the cycle steps continued until a consensus was reached. In the end, all findings were written in the participants' own voices through storytelling.

The teachers that Sevgi took as role models in the socialization process she entered to become a Physical Education and Sports teacher; her behaviors towards raising good individuals influenced her adoption of her teachers as role models. In addition, although she achieved success in the sports environments in which she actively participated, she could not feel that she belonged to this field, but with e-sports, she learned from her role models to value herself and her efforts were rewarded. In the process of professional socialization, she combined e-sports, which is the field she is good at, with the teaching profession by transforming it into

gamification through the field expert. Pelin completed her acculturation process by resisting the disappointments and pressures of the performance world in the acculturation process that she started as an athlete in secondary school and rose to the national team. In the professional socialization stage; while continuing to be an athlete, she started to move towards teaching in her career when she focused on career planning in a course she took in her second year at university and completed it by continuing as a teacher who developed her competencies in front of being an athlete. As a result; Richards et al. (2019) suggested that a context-sensitive, collaborative model should be created where teacher-teacher educators-professional development workers learn, work and develop together. When this collaborative model is created at all stages of socialization processes, it can be said that pre-PETE students' subjective theories will develop in a teaching-oriented way, and they will continue to experiment with innovative approaches in their teaching with context-appropriate field experiences in their undergraduate education and move on to the in-service teaching stage.